

helt skal lade være med det. I den forbindelse har ministeren svaret på spørgsmål, bl.a. et spørgsmål fra LVU, og spørgsmålet og svaret er optrykt i betænkningen.

Jeg vil gerne spørge ministeren angående den bemyndigelse, som ministeren lægger op til, ikke mindst når det drejer sig om unge, som vælger at tage folkeskolens afgangsprøve på ungdomsskolens heldagsskole. Kan ministeren redegøre mere præcist for, hvordan den bemyndigelse skal udmøntes? Nogle af de henvendelser, der har været, peger på, at der er tale om unge mennesker, som faktisk godt kan gå op til nogle af folkeskolens afgangsprøver. De vil ikke kunne klare dem alle, men nogle af dem, men sådan som lovforslaget er formuleret, skal man enten tage alle eller ingen afgangsprøver, medmindre man f.eks. har nogle alvorlige handicap.

Der er en åbning i det svar, som ministeren giver, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om at uddybe, hvordan reglerne kan administreres i praksis, f.eks. om problemet kan løses, ved at PPR indstiller, at en elev kan gå op til nogle eksamener frem for til alle eksamener, og om der kan gives et forhåndstilsagn, så man ved, når man starter, at sigtet er, at man kun skal op til eksamen i to eller måske tre fag.

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Fru Christine Antorinis spørgsmål til ministeren er meget karakteriserende for det lovforslag, vi behandler her. Konsekvensen er nemlig, at de unge, som deltager i f.eks. ungdomsskolens heltidsundervisning, nu skal kasseres og kun skal kunne gå op til nogle prøver.

Der er ikke noget positivt tilvalg, så man kan vælge, hvilke prøver man vil slås for at kunne gennemføre. Man skal have papir på, hvor dårlig man er, så man kan slippe for at gå op i hele pakken. Det er det, der er konsekvensen, og det er det, regeringen kalder positiv pædagogik, som skal motivere til at aflægge prøver. Det er fuldstændig det samme, som vi har set på folkeskoleområdet: også her er det hele pakken eller ingenting.

Kl. 20.35

Jeg synes, det er meget illustrerende, når vi netop ser på den gruppe sårbare elever, for hvem det er meget konstruktivt og meget godt at kæmpe for at gennemføre de prøver, som de vælger at gennemføre. Det, som vil blive konse-

kvensen, er, at der vil blive gjort en undtagelse, så de kan være dårlige nok til kun at tage nogle af afgangsprøverne. Det er et meget klart signal, regeringen sender til den type elever, om, at det er sådan, den ser på det.

Lovforslaget illustrerer jo også på glimrende vis, hvordan regeringens frihedssyn er. Den lille bitte rest af metodefrihed, de frie skoler har tilbage, får regeringen effektivt skovlen under med lovforslaget. Der sker jo det ganske enkle, at de frie skoler må vælge mellem hele folkeskolens afgangspakke eller ingenting, og dette ingenting følges så op af et skærpet tilsyn fra ministeriets side og obligatoriske adgangsprøver, hvis man vil videre i en gymnasial uddannelse – obligatoriske adgangsprøver!

Der har været spurgt til og forsøgt at finde ud af, hvad problemet med de frie skoler er. Kan deres elever ikke bestå, kan de ikke komme igennem, er undervisningen miserabel, er den for sølle? Men ingen af ordførerne ved førstebehandling kunne bekræfte, at de frie skoler gør et dårligt indtryk, tværtimod var der den ene lovprisning efter den anden af de frie skolers arbejde. Men ikke desto mindre finder man det rimeligt at gennemføre endnu et indgreb i skolefriheden.

Det er selvfølgelig hæderværdigt, at det er lykkedes for Dansk Folkeparti at gøre en lille smule frihedstanker gældende over for Venstre. Det er paradoksalt, at det er fra Dansk Folkeparti, påmindelsen til Venstre om frihed skal komme, når der er tale om afgangsprøver i historie og kristendomskundskab. Det synes jeg Dansk Folkeparti skal have tak for, men man burde have haft endnu mere tak for at fastholde den grundlæggende frihedstradition frem for at klappe noget, som i forvejen er uvelkomment i folkeskolen, ned over de frie skoler.

Vi ser frem til at få ministerens svar på, hvordan det skal være motiverende for eleverne i ungdomsskolens heltidsundervisning at blive kasseret og få at vide, at man ikke kan finde ud af, hvordan man skal håndtere tingene. Vi ser også frem til svaret på, hvordan dette forslag kan være udtryk for Venstres frihedssyn og Venstres syn på det frie valg, for det er der godt nok ikke meget tilbage af. Hvis man ser på den undervisningspligt, vi har fastslået i grundloven, frem for den skolepligt, der de facto indføres med dette forslag, bliver ligheden mellem de frie skoler og folkeskolen stort set total, når man lige ser bort fra den helt afgørende detalje, at de frie skoler er betalingskoler, og dermed cemen-